

Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

Tárgy

614.76

Hely

Idő

"1921"

Személy

Szerző:

Cím: *A piszkos Budapest*

Forrás:

Az Újság

Pap.
(Hely)

1921 III/15
(Idő)

(Köt. v. füz.) (Old)

Közp. nyomt. XX. cs. 2

A piszkos Budapest.

Emlékszünk még rá, a mikor virágos Budapest volt jelszó, virággal pompázott mindegyik ablak s virággal megpakolt vastartó tutató körül a villamos ivlámpák oszlopán. Az ablak, a vastartó n is megvan, de a virág, hajh, hová lett? Emlékszünk még, a mikor hajnalban hazabandukolva a szemetes kocsi kocsintotta ránk a szerencés jöveggel. Ragyogó tiszta volt reggelre az utca s napközben még a eldobott papírdarabkát, gyümölcshéjat is összeszedték gondi szepk. Bő vizsgárg öntözte a pesti utcát, elűzte a por tisztán tartotta a levegőt.

Most? A déli órákban még a kapuk előtt, vagy legjobban esetben a kapuk alatt büzik a szemét — és nemcsak a külvárosi utcákon. Már a legkisebb szél is porral, piszokkal örvendeztetni meg az ember szemét-száját. És mindezek betetőzésére közeledik a meleg időjárás járványos betegségei terjesztő levegőjével. Szinte kétségbeesztő a helyzet, mer Végül mérhetetlen bajt okoz a főváros körül levő erdők ki-javulásra alig van remény, a mint ez kitűnik Balló Alfrédnek a közterületi hivatal igazgatójának itt következő nyilatkozatából:

— A legnagyobb baj, hogy nincs vizünk. Békében haliből ezeken a bajokon változtatni nem tudunk. Ez a legsomorubb. Hol vannak a régi jó idők, mikor öntözőkocsikkal, két milliót pedig esővektől portalanítottunk. Bránkat reggel hétkor a szemetes csempetése után igazítottuk. Az olajról természetesen teljesen lemondtunk, éppugy a s fátva menekültünk a körutat locsoló eső kristálytiszta tóknál locsolásról, a mit a vízművek gyenge teljesítményességengara elől. miatt kellett beszüntetni. A kétszáz locsolókocsiból és a négy

aszialtomosé gépből csak nyolcvan kocsit és két gépet szabad városi háziyomda 1920 használunk. Ezer, sajnos, a míg a vízelgáltatás bővebb nem lesz, segíteni nem tudunk. Az utcaburkolatok is tönkrementek, különösen a háboru alatt, a mikor a vasabroncos teherautók használata általánossá vált.

— Javításról szó sem eshetik, mert a szükséges anyagot termelő bányák részben külföldön, részben megszállott területen fekszenek. Különben munkacserében is nagy a hiány. Utózaseregárdánk 1200 fiatal dolgozó munkásról nyolcszáz írg és rokkant emberre csökkent, a kiknek munkateljesítménye meg sem közelíti a békebeli állapotokat. Ennek daczára sokat lehetne javítani a helyzeten, ha a közönség körében a egyelemi nem lazult volna meg: Vannak házak, a hol a szemetet egy héten át gyűjtik és egyszerre adják le, a minél következménye, hogy a kocsik két ház szemétjével megtelnek s mehetnek vissza a telepre. Így azután megtörténik, hogy egyes helyeken napokig sem jelentkezik a szemetes, a lelkiismeretlen házmesterek pedig az utcára szórják a piszkot. Végül mérhetetlen bajt okoz a főváros körül levő erdők ki-pusztítása is. Mi az Alföld szélén vagyunk, minden délről jövő szél teméntelen port szór a fővárosra, a mely port eddig a fák ugy, a hogy, mégis csak lekötötték. Sajnos, belátható időn

— A legnagyobb baj, hogy nincs vizünk. Békében haliből ezeken a bajokon változtatni nem tudunk. Ez a legsomorubb. Hol vannak a régi jó idők, mikor öntözőkocsikkal, két milliót pedig esővektől portalanítottunk. Bránkat reggel hétkor a szemetes csempetése után igazítottuk. Az olajról természetesen teljesen lemondtunk, éppugy a s fátva menekültünk a körutat locsoló eső kristálytiszta tóknál locsolásról, a mit a vízművek gyenge teljesítményességengara elől. miatt kellett beszüntetni. A kétszáz locsolókocsiból és a négy